

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

Nr 19

HOEMPA PA STAAT VOOR HETE VUREN...

Onder ons... Vermaken wij ons best...

Moeder

IK min het lied van bloemen,
van vliet en nachtegaal;
doch slechts uw naam te noemen
klinkt schoner duizendmaal.
Al stem ik mee die zangen,
hoevele zijn er niet,
o Moeder, goede Moeder,
naar u gaat mijn verlangen,
mijn schoonste lied !

IK word van u gescheiden,
door 't noodlot vroeg of laat;
waar ook mijn stappen leiden,
gij blijft mijn toeverlaat.
Geen kan er u vervangen,
hij weze nog zo zacht
o Moeder, goede Moeder,
naar u gaat mijn verlangen,
mijn laatst gedacht !

Willem GIJSSELS.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

ROSA CLAEREBAUT, Kortrijkstraat, 16F, Oostkamp (Bij Brugge), *is 14 jaar en verlangt te korresponderen in het Nederlands met meisjes van haar leeftijd. Rosa houdt van dansmuziek en film.*

HENNIE BORST, Polslandstraat, 124c, Rotterdam (Zuid) Nederland, *verwacht briefjes van meisjes van 15 à 16 jaar uit alle landen.*

ELKE TOL, Katendrechtselagendijk, 130a, Rotterdam (Zuid) Nederland, *zou graag met meisjes van 14 à 15 jaar korresponderen. Elke houdt van schaatsen en zwemmen.*

IK zou graag korresponderen met een Kuifjeslezeres uit Frankrijk, Duitsland, Engeland of Belgisch Congo in het Frans, Engels of Duits, of met een lezeres uit België in het Nederlands, schrijft Marie-Louise Braeckmans, Autolei, 128/130 Wommelgem (Antwerpen). *Marie-Louise is 16 jaar, ze houdt veel van sport, muziek en verzamelt sigarenbandjes en postzegels.*

FREDDY WEIDENA, Steenstraat, 13a, Arnhem (Nederland), *14 jaar oud, zou graag een adres krijgen uit de U.S.A., Canada of Engeland. Men mag hem schrijven in het Nederlands of het Frans. Freddy verzamelt postzegels, sigarenbandjes en plaatjes van de « Aardrijkskunde van België ».*

PIERRE DIERICKS, Gemeenteplein, 7, Sint-Agatha-Berchem, *zou graag korresponderen met Kuifjeslezers uit het buitenland.*

CHRISTINE VERCAMMEN, Kerkstraat, 37, Dendermonde, *wenst te korresponderen met een meisje uit Engeland of Frankrijk van ongeveer 14 jaar in het Engels of in het Frans.*

JOYCE VAN DE OEVER, Gaslaan, 201, Den Haag (Nederland), *is 13 jaar oud en zou graag korresponderen met een meisje uit België of Frankrijk in het Frans. Joyce's hobbies zijn : zwemmen en verzamelen van foto's en dieren.*

KAMIEL EECKHOUT, Veldstraat, 66, Hamme (Oost Vlaanderen), *verwacht een briefje van een jongen van 17 à 21 jaar uit Amerika, Engeland, Duitsland of Frankrijk in het Nederlands. Kamiel houdt van lektuur, sport en leute.*

GODFRIED WERY, Sanatorium Hynsdale, Kwaremont (Ronse), *zoekt een korrespondent in Duitsland (Rijnland), Frankrijk, Engeland, Zwitserland, Oostenrijk of Belgisch Congo. Men mag hem schrijven in het Frans of in het Nederlands, en zelfs in het Latijn ! Godfried houdt van lektuur, musiek (klassieke en moderne), schaken, geschiedenis en reizen. (Veertien jaar.)*

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

DE uitgeverij Elsevier, Amsterdam-Brussel, stuurde ons een prachtig nieuw jeugdboek ter bespreking, nl. « Meten is Weten », van de Engelse auteur Lancelot Hogben. Het boek is royaal geïllustreerd in kleuren met tekeningen van André Charles Keeping, Kenneth Symons en Marjorie Saynor. De heer K.-J. Danckaerts leverde een voortreffelijke Nederlandse vertaling en aanpassing van dit schitterend Engels jeugdboek, waar zowel vader als zoon nog heel wat zal kunnen in leren op een zeer aangename manier. Het boek kost gebonden 160 F. Het kan besteld worden bij de Kuifje's boekhandel, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid, en wordt ook tegen terugbetaling opgestuurd.

DE uitgeverij Elsevier, Amsterdam-Brussel, stuurde ons eveneens een mooi werk uit haar reeks educatieve boeken : « Het atoom ». De bekende Hollandse jeugdschrijver Leonard de Vries vertelt voor de jeugd de grootste speurtocht aller tijden. Het is 'n vulgarisatieboek van de beste soort. Het werk werd zeer mooi uitgegeven, voorzien van talrijke illustraties van Gerard van Straaten. Dat het een gunstig onthaal vond bij het jeugdig publiek, bewijst het feit dat men reeds aan de tweede druk is. Warm aanbevolen.

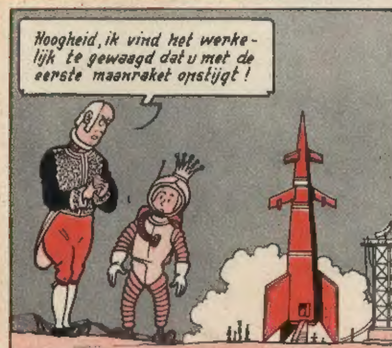
« Het Atoom » kost mooi gebonden 130 F.

Ook verkrijgbaar rechtstreeks (of met de post) in de Kuifje's winkel, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid.

EEN NIEUWE CLUB TE HERENTALS

JUUL VAN DEN BOSCH, Kerkstraat, 9, Herentals, **deelt ons mede dat hij in zijn stad een nieuwe Kuifje's klub wenst op te richten en beroep doet op alle Kuifjeslezers uit zijn omgeving om zich bij hem aan te melden.**

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

DE ZONEN VAN LAMBIK

DEFINITIES

Een mug : Een insect dat leeft opdat men af en toe eens iets goeds over de vliegen zou denken.

De hypocriet : De man die alleen dan het goed voorbeeld geeft, wanneer hij weet dat iedereen naar hem kijkt.

Bewondering : Een manier om toe te geven, dat iemand je sprekend evenbeeld is.

De kapper : Een man die je aan de praat houdt en ondertussen de gelegenheid vindt je haar te knippen.

Publiciteit : Iets wat je wijs maakt, dat je heel je leven getracht hebt naar een ding waarvan je vijf minuten te voren nooit gehoord had !

IN DE TREIN

Een heer schudt al zijn kennis en belezenheid uit over het hoofd van zijn buurman die luistert met engelachtig geduld. Eindelijk kan hij het toch niet meer uithouden en zegt :

— M'n waarde, ik ben er van overtuigd dat u en ik alles weten, wat goed is te weten.

— Hoezo ?

— U weet alles, behalve dat u gek bent en... dat weet ik !

ARME KANARIE !

Mientje bezorgde haar mama een mooie verrassing : terwijl deze laatste boodschappen deed in de stad, maakte ze de woonkamer schoon.

Mama feliciteerde Mientje hartelijk. Dan valt haar blik op de lege kanariekooi en ze vraagt :

— Mientje, waar is de kanarie ? Ik zie hem nergens.

— O mama, toen ik de darm van de stofzuiger in de kool stak om ze schoon te maken, zat hij er nog...

WEES EEN HEER IN HET VERKEER !

— Pardon, kunt u me niet zeggen waar ik moet uitstappen voor de Lange Straat ?

— Zeker, mijnheer. U hoeft slechts naar mij te kijken en uit te stappen de halte vóór ik zelf uitstap !

— Dank u, mijnheer, u is wel vriendelijk !

WIE ZOEKT, DIE VINDT !

EEN nuttige oefening om kruiswoordraadsels te leren oplossen !

Het gaat er om de ontbrekende letters in de rooster in te vullen, en wel zó dat je telkens de naam van een « dier » bekomt. Je woordenrijkdom is redelijk, goed, zeer goed of buitengewoon, al naar gelang je voor elke van de zes groepen, één, twee, drie of vier diernamen kunt vinden. Natuurlijk mag je één of verschillende woordenboeken ter hand nemen. Verkleinwoorden tellen niet mee.

1	R	O						
	R	O						
	R	O						
	R	O						
2	G	E						
	G	E						
	G	E						
	G	E						
3		L	A					
		L	A					
		L	A					
		L	A					
4	K			K	E	R		
	K			K	E	R		
	K			K	E	R		
	K			K	E	R		
5	M	E	E	R				
	M	E	E	R				
	M	E	E	R				
	M	E	E	R				
6			I		E	E	N	D
			I		E	E	N	D
			I		E	E	N	D
			I		E	E	N	D

WOORDWISSELING

— Maar, beste kerel, wat zie je er uit ! Wat is er je overkomen ?

— Ik heb een tamelijk heftige woordwisseling gehad op straat.

— Waarom riep je dan geen politieagent ?

— Het was met een politieagent !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE FANTASTISCHE REIS VAN DE VIKINGS

De volken van het noorden bezitten een rijke schat van legenden: de saga's. De tachtig IJslandse saga's vertellen de heldendaden van de stoere Vikings. Deze verhalen werden in grote lijnen door ontdekkingen van de moderne wetenschap bevestigd!

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

Enkele jaren later is de kleine kolonie reeds een bloeiende nederzetting geworden.

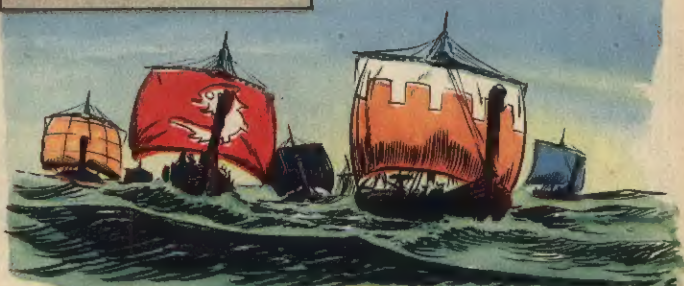

Leif is een mooie jonge man die zijn weerga niet heeft op gebied van zeevaart en jacht.

Op zekere dag...
Vader, ik ben 18 jaar oud. Leen me je schip, ik zou Noorwegen, het land waar je geboren werd, willen bezoeken...

Groenland is oneindig en zeer gezond. Mijn vader zal de dappere mannen die er zich willen vestigen hartelijk verwelkomen !

En met een schip geladen met pelsen bereikt de jongeman een maand later Trondhjem, waar koning Olaf zijn hof heeft verzameld.
Welkom, Leif, zoon van Erik de Rode ! Er zijn hier vele mensen die je nieuw land graag willen leren kennen !

IK
Ik ga ook mee !
En ik ook !
Jullie zijn allen welkom ! Maak jullie schepen klaar. Zorg voor voorraad. Ik zal jullie de weg tonen !

Een hele vloot snekken vergezelt Leif naar zijn vaderland.

Maar de boten krijgen te kampen met een vreselijke storm.
Moed houden, jongens ! We moeten naar het noorden !
Kijk, er drijft ginder een schip af naar het zuidoosten !

Dat is de boot van Bjarni. Hij kent de reisroute. Hij zal ons wel na komen !

En enkele dagen later...
Vader, ik breng je nieuwe mannen en een vloot. Er ontbreekt maar één schip !
Het is misschien niet vergaan !

Vijf weken later landde Bjarni op zijn beurt.
De winden en het ijs hebben me afgedreven naar onbekende streken...

Onbekende? Hoe zien ze er uit?
Ze zijn vruchtbaar, maar ik ben alleen langs de kusten gevaren.
Vikings verkennen onbekende landen. Zij laten dit niet aan anderen over!

Vader, laat mij gaan! Ik zal die rijke landen in je naam verkennen!

Met 35 stoere kerels maakt Leif zich klaar om het geheimzinnige kontinent te verkennen.

Wekenlang vaart de snek in gevaarlijke ijszeeën...

Eindelijk doet Leif het stuur richten naar het zuidwesten. Op zekere dag...
Dat moet het land zijn dat Bjarni heeft gezien. Maar het ziet er wild en bar uit!

Spijt de vermoeienis varen de Vikings verder...
Land!... Ginds! Land!

Leif vaart een fjord binnen, en ontdekt een land met een rijke plantengroei.
Laat ons enkele bomen omhakken, want de winter zal op zich niet laten wachten!
Eindelijk weer een voet aan wal! Ik kreeg er genoeg van wekenlang gedroogde vis te eten!

We moeten van deze laatste mooie dagen gebruik maken. We zullen ons in vier groepen verdelen en naar het kamp terugkeren tegen de nieuwe maan!

En wanneer de dag van afspraak is aangebroken...

Wij hebben geen levende ziel ontdekt!

Maar er zijn hier meer bomen dan in heel Groenland!

Tyrker ontbreekt op het appel. Wat is hem overkomen!

Hij heeft ons in de steek gelaten...

Diezelfde avond...

Wel, Tyrker, wat is je overkomen?

Hij is gek geworden!

Hij is niet gek, maar dronken!

Ik heb wijngaarden ontdekt, mannen! Druiven in overvloed! Jullie moeten maar eens komen kijken!

Wel, we zullen dit land dan maar « Wijnland » noemen!

De volgende dag...

Laat ons de druiven plukken en drogen. Met deze kostbare lading zullen we veel geld verdienen! Aan het werk, mannen!

En hier eindigt de saga van Erik de Rode en Leif de Gelukkige, die de weg naar Canada hadden ontdekt. Thans beschikt men over de bewijzen dat ze tot 1500 km diep in het Amerikaans vasteland zijn doorgedrongen, want...

...In augustus 1898, te Salem, in het gebied van de grote meren, werkte Olaf Ohman, een boer van Zweedse afkomst...

Het is toch jammer, vader, dat we die eeuwenoude boom moeten omhakken!

Wat kunnen wij er aan verhelpen?

Na een dag zwaar werk...

Oef! Het heeft lang genoeg geduurd!

Maar kijk eens, vader! Tussen de wortelen steekt er een platte steen...

Even later...

Dat is vreemd! Maar dat moeten runen zijn! Ik heb dergelijke dingen gezien in mijn jeugd, op een kalender van mijn grootvader te Helsingeland...

O.-J. Breda, hoogleraar in de Skandinavische talen, aan de universiteit van Minnesota, heeft de tekst weldra ontcijferd.

Acht Goten en twee en twintig Noren op verkenningstocht naar het westen van Wijnland... We bevinden ons op veertien dagmarsjen van onze schepen. Anno 1000

Na een langdurig zorgvuldig onderzoek door talrijke geleerden, erkent het Nationaal Museum van Washington de autenticiteit van de «Kensington Stone».

Dit gaf ons de bevestiging dat 492 jaar vóór Colombus, Leif de Gelukkige en zijn Vikings Amerika hadden ontdekt. De saga had niet gelogen!

Einde

Volgende week : DE MARINE VALT AAN!

HOEMPA PA

Heel de stam van de Sjavasjava's woont de proeven bij die Hoempa Pa moet

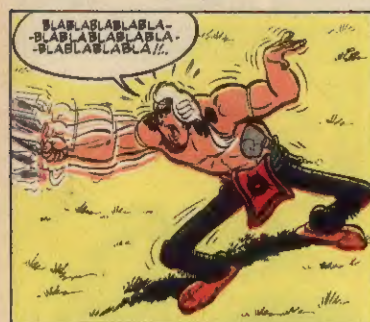

de Roodhuid

TEKST [Goscinny] TEKENINGEN

ondergaan. Deze proeven zullen over het lot van H. van Bladerdeeg beslissen.

(Wordt voortgezet.)

WAAR IS DE JETI ?

De silhouet van de Jeti, zoals hij verscheen in de «Sovietski Soyouzi».

BESTAAT er al dan niet een verschrikkelijk sneeuwman of Jeti ? Is het slechts een myte of leeft er werkelijk op een of andere bergtop zo'n reusachtig dier ? We weten het nog steeds niet. Wat er ook van zij, de Jeti staat in Rusland sedert enkele tijd in het brandpunt van de belangstelling. Een Russisch weekblad « Sovietski Soyouzi » pakte inderdaad uit met een tekening van de Jeti, die door de tekenaar zou geschetst zijn op het ogenblik dat hij die verschrikkelijke sneeuwman in de verte zag opduiken. De Chinese cineast Hain zou in 1954 Jeti's gezien hebben in het Pamirgebergte in Sovjet Rusland. In een interview toegestaan aan de « Konsomolskaya Pravda » verklaarde de geleerde Pronine dat hij de Jeti in het Oosten van het Pamirgebergte zag. Maar een andere Russische geleerde, nl. Ratzek, lachte hartelijk om de goedgelovigheid van zijn konfrater. De gezellen van Pronine, zo schreef hij in de « Pravda Vostoka » hebben niets gezien. De uitstekende alpinisten hadden toch best de grot kunnen bereiken, waarin naar hun mening de Jeti verdween !

Indien er werkelijk een sneeuwman leeft in de streek van de Fedtsjenko gletsjer, zouden de wetenschappelijke ploegen die daar reeds sedert 25 jaar werken, hem toch gezien hebben ! De sneeuwman is niets anders dan een variante op de legenden van de goede en slechte geesten, die nog steeds levendig zijn bij de bergbewoners. Er zijn echter Sovjet Russische geleerden die er het fijne willen van weten en die een expeditie organiseren die in de zomer van dit jaar naar het Pamir gebergte zal vertrekken om er de Jeti op te sporen of... vast te stellen dat er geen is ! De Amerikanen meenden dat zij niet in gebreke konden blijven en een petroleummagnaat financierde een expeditie die de verschrikkelijke sneeuwman zal zoeken. Deze expeditie vertrok uit Nepal en staat onder de leiding van de alpinist Russell. Netten en honden werden meegenomen om de sneeuwman te vangen. De Engelsen zoeken de Jeti op de Kilimandjaro. Bestaat er al dan niet een sneeuwman ? De toekomst zal het uitwijzen !

De Sjerpa Dava Themba, die deelnam aan de beklimming van de Annapurna, met de honden van de Amerikaanse expeditie bij hun aankomst in Nepal.

Een delikate keuze

Zweden maakt alles klaar voor de zesde Wereldbeker van de Voetbal. De matchen voor deze beker zullen inderdaad deze zomer in Zweden betwist worden. Opdat alles glad zou verlopen, moesten heel wat problemen opgelost worden en o. m. dit : de keuze van het merk dat de voetballen voor de 36 matchen zou leveren. 103 fabrieken van 21 verschillende landen dongen naar deze eer. Sven-Erik Westerberg van de Zweedsche voetbalfederatie kreeg de opdracht de 103 voetballen, die paar Stockholm waren gezonden, op te blazen. De foto toont Sven-Erik aan het werk. Dan werden al die voetballen gewogen en gemeten en men ontdekte 36 niet reglementaire voetballen : 5 waren te licht, 10 te zwaar, 21 te klein.

De Zweden deden dan beroep op sir Stanley Ross, secretaris-generaal van de Engelse voetbalfederatie, die de reputatie heeft de kwaliteit van een voetbal te kunnen beoordelen door hem even te betasten. Deze expert nam de 67 overgebleven voetballen een voor een, woog ze op de hand, betastte ze, deed ze terugkaatsen en koos er een van. Pas nadat al de matchen gespeeld zijn, zal men de naam van het gekozen merk bekend maken.

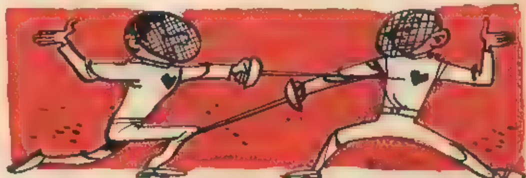
HALLO, HIER LUC VARENNE

DE SCHERMKUNST

HET is onmogelijk met juistheid te zeggen wanneer de schermkunst geboren werd. Het spreekt vanzelf dat het schermen in het begin niets anders was dan een middel om te vechten, om de vijand op afstand te houden. Later werd het een aangename, nuttige en elegante sport. Bij de Romeinen kenden de meesters in het schermen, lanisten genoemd, een groot aanzien. Zij waren belast met de opleiding van de gladiatoren en de legioensoldaten. In de Middeleeuwen moest men in Europa over een grote spierkracht beschikken om de zware en lange rapieren te hanteren. In het gevecht had men een dagge om de slagen te weren.

Voor ieder gevecht staat de schermer in houding. Wil je die nabootsen, dan neem je het handvat van je floret met de rechterhand vast, de duim plat op het handvat. De degen wordt slechts vastgehouden met de duim en de wijsvinger. Vervolgens buig je de knieën en breng je het gewicht van heel je lichaam op je linkerbeen. Je zet de rechtervoet vooruit, vlak voor de linkse en op twee voet afstand van deze. Tegelijkertijd breng je de linkerhand naar achter ter hoogte van de schouder. Strek de schouders en draai je zodanig dat je je rivaal je rechterzijde toont. De rechterelleboog moet tegen het lichaam aangedrukt zijn en de punt van de speer moet ter hoogte van het oog komen. Voor de uitval hef je de rechterhand omhoog, je strekt het linkerbeen en je doet met de rechtervoet een stap naar voor. Je strekt de linkerhand langsheen de dij.

Beoefen je deze sport draag dan steeds een masker, een borstlap en een armkap.

PAARD EN RUITER

HET paard, de edelste verovering van de mens, wordt langzaam maar zeker uit ons dagelijks leven verdrongen. Denk even aan : vroeger was er geen enkele reis mogelijk zonder een paard, tenzij men te voet wou en kon gaan. Te paard en dank zij het paard hebben vele grote veldheren uit de geschiedenis landen, steden en dorpen veroverd.

DE SPAANSE SCHOOL

Er zijn nog boeren die met een zwaar Brabants paard ploegen, hier en daar is er nog een bakker die met kar en paard het brood uitdraagt en er zijn de renpaarden. Iedereen heeft echter niet de gelegenheid de paardenrennen bij te wonen. Wat blijft er dan nog? Het cirkus.

Een mooie reverence na afloop van een klassieke demonstratie in de Spaanse school van Wenen. José Moeser weigert steeds zijn nummer op deze wijze te besluiten. Naar zijn mening is knielen niet in overeenstemming te brengen met de adel van het paard.

In het cirkus zien we hoe elegante ruiters op hun paard gevaarlijke sprongen maken. Ze rijden rond de arena op twee paarden, d. w. z. met een voet staan ze op de rug van het ene, met de andere voet op de rug van het tweede paard. Ze springen ook behendig en soepel van het ene dier naar het andere en soms gaan ze zo ver, terwijl ze op twee paarden staan, een of meerdere akrobaten op de schouders te torsen. Terwijl de paarden snel in de arena ronddraaien, maken ruiters en akrobaten een hele reeks gevaarlijke sprongen.

Rosaire voert thans met zijn voskleurig paard Tony een van de handigste kunststukjes uit die men in een cirkus te zien krijgt. Rosaire is gekleed als cowboy en Tony, een prachtig paard, gehoorzaamt aan de stem en het gebaar van zijn meester. Voor het overige is het volledig vrij en aarzelt niet daarvan soms misbruik te maken en klown te spelen. Tony schudt ja of neen met het hoofd, blijft soms roerloos staan stap uit zonder leidsels, achtervolgt zijn als een houten paard, voert de Spaanse meester, gaat op hem liggen wanneer deze zich op de grond uitstrekt en slaat de achterpoten uit wanneer Rosaire hem « kameel » noemt. Hij omhelst zijn meester echter wanneer deze hem « mijn lief paardje » toefluistert. Wanneer Rosaire de toejuichingen van het publiek in ontvangst neemt, is Tony jaloers... Na afloop van zijn nummer gaat het paard alleen naar de bar van het cirkus om daar zijn stukje suiker op te eisen.

Emilien Bouglione doet zestien paarden over de arena van een cirkus evolueren. Er zijn vier kategorieën van vier paarden : roodbruine, voskleurige, bonte en grijze. Men moet handig zijn en veel geduld hebben om zestien paarden op te leiden en het zo ver te brengen dat zij samen optreden. Zij voeren hier een « buiging » uit. Hoe zonderling het ook schijne, wanneer een paard zich op de achterste poten zet, heet men dat buigen.

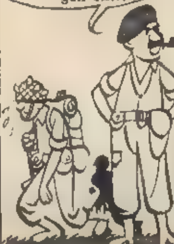

Tony verplicht zijn meester de arena te verlaten omdat deze laatste hem voor kameel heeft gescholden ! De toeschouwers gieren van pret !

GOVERNOR EN HET LEGER IN BELGISCH CONGO

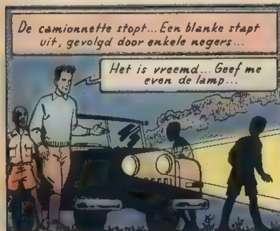

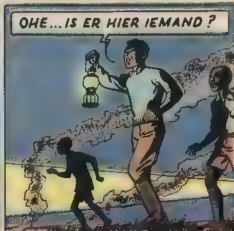

VERBODE

Maggy is verdwenen en Ribiero tracht Teddy uit te leggen met welke

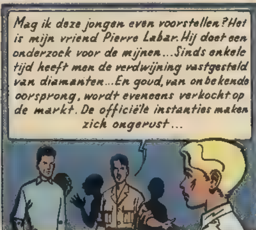

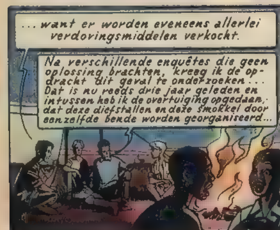

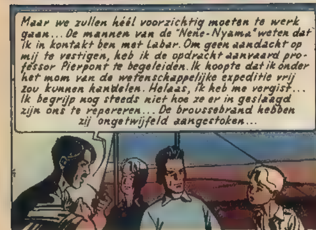

Je vindt Pom et Teddy sympatiek, ken je de avonturen die ze beleven in het album « DE ZWARTE TALISMAN » ?

N ZONE

Tekst en tekeningen door Frans Craenhals

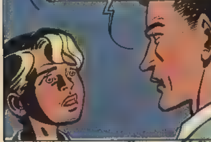

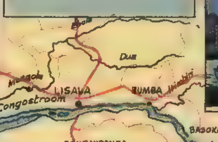
...ijanden hij heeft af te rekenen. Plotseling duikt er een auto op...

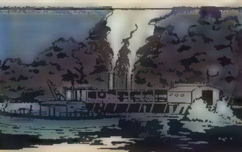

Op het einde van de reis doet er zich een klein komisch incident voor. Napoleon wil zijn haren inwrijven met een parfum van mijnheer Ribiero...

(1) Zwarte wateren = Leopold II-meer.

(Wordt voortgezet.)

GEORGIE BRACHT HET VOOR ELKAAR !

EEN wit en blauwe racewagen snorde met grote snelheid over de weg voorbij en verdween in de verte.

— Die heeft een ernstige kans deze race te winnen, zei Frank Bailly.

Pat Wickers keek even op.

— Mike Kane heeft een kans ? vroeg hij. Ik meende dat Tony Gillen de grote favoriet was.

— Ja, dat is juist, maar dit belet niet dat Mike Kane een goede kans maakt. Hij heeft zich flink geoefend en zijn wagen is puik, dat mag je vrij geloven. Die wagen zou enkele verrassingen kunnen brengen !

HET was de vooravond van de grote automobielrace van Californië en de racers oefenden zich een laatste maal. Pat Wickers, journalist van een groot New Yorks dagblad, was op informatie uit en daarom had hij zijn vriend Frank Bailly aangesproken, die een van de direkteurs van de race was.

— De nieuwe « Artam » van Kane is een geweldige wagen... Tussen ons gezegd en gezwegen, de konstrukteurs hebben een overwinning hoognodig om hun blazoen te vergulden. Hun zaken gaan sedert enkele jaren vrij slecht.

— Ik meende dat ze aan de rand van het failliet stonden ?

— Dat meende iedereen, maar een nieuwe groep heeft de fabriek en het merk gekocht en sedert deze verandering schijnen de zaken heel wat beter te gaan. Zie je die man ginds ? Dat [redacted] Ralph Donavan, de nieuwe direkteur van « Artam ». Hij [redacted] tevens de manager van Mike Kane.

Pat Wickers keek in de aangewezen richting. Hij zag de man, schrok even en dacht :

— Waar heb ik dat gezicht reeds gezien ?

Hoe hij ook in zijn herinnering zocht, hij kon hem niet thuis wijzen. Andere wagens reden voorbij, en na enkele tijd zagen ze die van Mike Kane opnieuw. De piloot vertraagde zijn vaart, draaide naar rechts, verliet de renbaan en stopte voor een van loodsen.

— Kane en Donavan beraadslagen, zei Frank. Kom, we gaan naar hen toe, misschien vernemen we enkele interessante details.

— Excuseer, antwoordde Pat, voor het ogenblik verkies ik het me een beetje op afstand te houden.

— Jij hebt soms eigenaardige ideeën, Pat !

Pat Wickers antwoorde niet. Hij keek nog steeds naar Donavan, die enkele keren rond de « Artam » liep. Pat kon het gelaat van de man van uit alle mogelijke hoeken bekijken en voortdurend stelde hij zich dezelfde vraag :

— Waar heb ik Ralph Donavan vroeger nog gezien ?

Eensklaps wist hij het en fluisterde :

— Gene Conroy...

— Wat zeg je ?

— Niets, ik droomde luidop.

— Luidop en klaar wakker ! Wat doe je raar !

Pat luisterde [redacted] niet meer. Hij dacht aan zijn ontdekking. Vijf jaar tevoren, toen hij nog een beginneling was, moest hij een proces bijwonen dat doorging te Chicago. Een half dozijn aftruggelaars verschenen voor de rechter en tussen hen was Gene Conroy. Iedereen had de indruk dat deze laatste de aanstoker van de bende was, maar Gene was zo sluw als een vos en hij slaagde er in alle verantwoordelijkheid op de schouders van zijn handlangers te doen neerkomen. Daar men geen formele bewijzen tegen hem had, kwam hij er met een lichte straf af.

. . . .

Een uur later dacht Pat nog steeds aan Ralph Donavan-Gene Conroy. Hij was nu alleen en dronk een koffie in het hotel waar hij een kamer gehuurd had.

— Mike Kane heeft een gevaarlijke rivaal, zo dacht Pat Wickers. Omdat de zaken weer zouden vlotten, moet Kane met zijn « Artam » de grote race winnen. Ralph Donavan is direkteur van « Artam » en manager van Kane...

Maar Ralph Donavan is Gene Conroy, d.w.z. een zeer loens personage. Het zou mij niet verwonderen moest hij Tony Gillen op een of andere sluwe wijze verhinderen de wedren te winnen. Hoe kan men Gene Conroy beletten stokken in de wielen te steken ? Gillen verwittigen ? De politie op de hoogte brengen ? Er bestaat weinig kans dat ze mijn verklaring ernstig zullen opnemen. Het is nog best dat ik er me zelf mee bemoei...

. . . .

Het duisterde reeds. Pat liep naar zijn wagen en een jongen riep hem na :

— Mag ik mee met je ?

— Georgie, ik ben bang dat het erg laat wordt voor ik terugkeer...

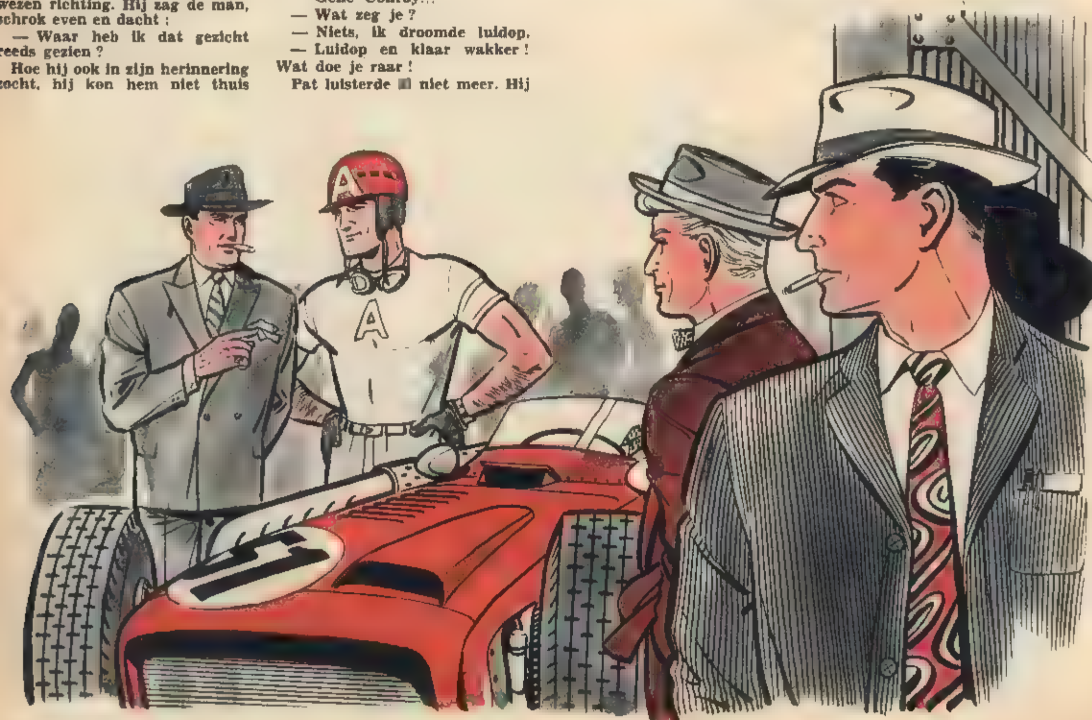
— Neem me dan een klein eindje mee. Je zet me af en ik kom te voet terug. Ik mag tot negen uur opblijven vandaag.

Georgie was de zoon van de hotelhouder. Hij was twaalf jaar oud en had diezelfde morgen vriendschap gesloten met Pat Wickers, de reporter. Wickers startte en reed over de weg die de volgende dag als racebaan zou gebruikt worden. Na ongeveer een kwart mijl stopte hij en zei :

— Nu klim jij maar uit de wagen, Georgie

— Nu reeds ?... Ga je een praatje voeren met de piloten, Mr. Wickers ?

— Misschien... Georgie, als ik terugkeer kom ik naar je kamer om je goede nacht te wensen en als je niet te slaperig bent, vertel ik je alles wat ik deze nacht gehoord en gezien heb. Dat wordt misschien een knalverhaal !

VERHAAL VAN MAURICE JACQUIN
GEILLUSTREERD DOOR J. GRATON

— Een verhaal met gangsters ?

— Ja, best mogelijk !

Georgie liep te voet naar huis en Pat Wickers vervolgde zijn weg. De loods waarin de wagen van Tony Gillen stond, lag vlakbij die waarin de « Artam » ondergebracht was. Pat stopte op veilige afstand en zette zijn wagen met gedoofde lichten op een goed eind van de weg. Heel stil en voorzichtig sloop hij naar de loods.

— Nu moet ik slechts wachten op de gebeurtenissen.

Pat Wickers tuurde onafgebroken van de loodsen en hield zijn camera in de hand.

. . . .

De uren kropen langzaam voorbij en Pat durfde niet eens een sigaret opsteken. Eensklaps hoorde hij een zacht gerucht. Hij wierp een blik op zijn armbanduurwerk : 15 minuten voor 1 uur. Het geluid kwam uit de loods waarin de « Artam » stond. In het bleek maanlicht zag Pat hoe de deur langzaam geopend werd en twee gedaanten naar buiten slopen.

— Conroy-Donavan en Kane, dacht Pat. Ze komen in de richting van de garage van Tony Gillen. Geen twijfel mogelijk, ze gaan iets aan de wagen mispeuteren. Ze trachten de deur te openen. Dat is het geschikt moment !

Hij draaide het objektiek van zijn camera, voorzien van een sterke schijnwerper, in de richting van de twee gedaanten. Gedurende twee sekonden waren de gestalten de deur en de garage helder verlicht. Meer tijd dan nodig was om de boosdoeners te filmen...

— Dat is klaar, dacht Pat, maar op hetzelfde ogenblik knalde er een revolverschot. Wickers voelde een scherpe pijn in het been, vlak onder de knie. Hij bewaarde zijn koelbloedigheid en gooide zijn camera ver weg. Dan viel hij op de grond.

. . . .

Peter O'Neil stopte en Jimmy Daleers, verwittigd door een teken van zijn makker, deed hetzelfde.

— Jimmy, geloof jij die geschiedenis ?

— Ja en neen, sergeant. Het is misschien een grap, maar als er werkelijk iets aan de hand is zouden we best even gaan kijken.

— Luister eens. Ik hoor een auto...

Sergeant O'Neil stapte van zijn motorfiets, ging aan de rand van de grote weg staan en luisterde scherp. Zijn adjunkt, Daleers, deed hetzelfde. Twee koplampen doorboorden de duisternis en een auto naderde snel. O'Neil sprong naar het midden van de weg, stak de rechterhand op en riep luid :

— Stop !

Maar de auto vertraagde zijn vaart niet en de sergeant had nog maar net de tijd om op zij te springen.

— Er achteraan, Jimmy !

De motoren sputterden en de twee politieagenten zetten de jacht in. De inzittende hadden de politieagenten beslist gezien, maar zij weigerden te stoppen.

— Vuur, Jimmy ! Vuur ! beval O'Neil.

Hijzelf haalde meteen zijn browning uit. Jimmy Daleers was een van de beste schutters van Californië en zijn derde kogel doorboorde de band van de auto. Deze slipte en was verplicht te stoppen.

. . . .

— Mr. Wickers, ik was er van overtuigd dat je komen zou ! Ik heb geen slaap, hoor ! Daar het zo laat werd en je nog steeds niet thuis was, dacht ik dat er iets ernstigs gebeurd was. Je hadt me toch over gangsters gesproken, nietwaar ? Wel, toen heb ik de politie getelefoneerd.

— Een fijn idee van je, Georgie ! Wat zou er van mij geworden zijn indien je de politie niet had verwittigd. Sergeant O'Neil en zijn adjunct Daleers kwamen nog net op tijd om me uit de klauwen van die bandieten te halen. Het avontuur is nog goed afgelopen.

Een glimlach gleed over het bleke en vermoeide gelaat van Pat Wickers.

. . . .

Het was de avond van de grote race, de race die door Tony Gillen gewonnen werd. Pat Wickers had de race uitgestrekt op een draagberrie kunnen bijwonen. Men had de kogel uit zijn been gehaald en verwikkelingen schenen er niet te vrezen. Hij had de reportage van de race dus zelf verzorgd en hij had er zijn verhaal van vorige nacht aan toegevoegd, het verhaal over Gene Conroy, alias Ralph Donavan, voorzien van foto's...Een vliegtuig had de film naar New York gebracht, nadat Georgie 's morgens vroeg de camera gevonden had daar waar Pat haar had geworpen. Pat Wickers glimlachte ondanks zijn vermoeidheid en de pijn die de wonde nog veroorzaakte.

— Mr. Wickers, ik denk dat het tijd voor je is om te rusten.

— Je hebt gelijk... Maar jij hebt ook je rust nodig na zulk een bewogen nacht en zo'n mooie dag !

— Ja, Mr. Wickers, ik ga slapen. Goede nacht !

— Goede nacht, Georgie !

Volgende week :

VOOR HET LEVEN VAN HERMOSA !

Koning Mitro wordt bedreigd door Zizanion en besluit naar het kastee

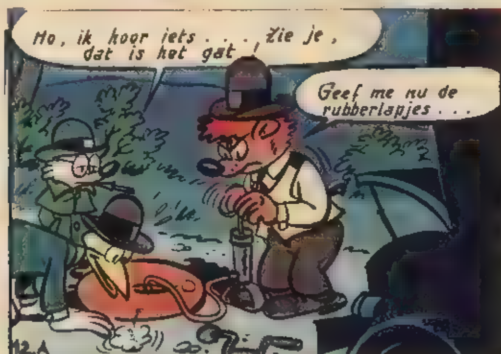

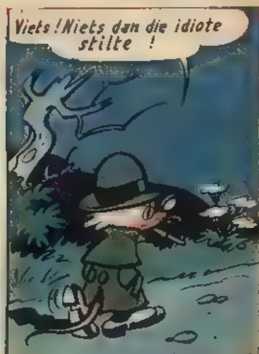
VERSCHRIKKELIJKE !

door RAYMOND MACHEROT

entebries te vluchten. Zizanion komt echter eerst in het kasteel toe...

(Wordt voortgezet.)

HET VERVLOEKTE GOUD

Marc Larcher slaagde er niet in het goud uit het wrak in de baai van Atoera op te halen. Hij werd bovendien gevangen genomen door zijn vijanden « De Samoeraï van de Zwarte Zon ». Deze laatsten willen hem wel het leven laten, maar hij moet van boord naar de oever zwemmen en het water wemelt van de haaien...

MARC worstelde tegen de angst die hem overrompelde, greep zijn dolk en wachtte. Hij wist hoe de inboorlingen, die vissen in de wateren verpest door de haaien, zich tegen deze monsters verdedigden. Met het hoofd onder water en met zijn kris stevig in de hand, zag hij de menseneter vlug en heimelijk naderen. Sneller dan hij gedacht had, was het monster vlak bij hem. Het wentelde zich op de rug met zijn vuile witte buik naar Marc toe. Op hetzelfde ogenblik zag de zeeman de grote geopende muil met drie rijen driehoekige tanden (1). Met een schop van zijn hiel kon hij de haai op afstand houden, die met de snelheid van een torpedo langs hem heen gleed.

BLIKSEMSNEL stak Marc toe en het rode bloed van de haai vertroebelde het lichtblauw water. Met lege longen en kloppende slapen steeg Larcher naar de oppervlakte. Hij stikte haast. Snel opende hij de mond en ademde de frisse lucht diep in. Instinktmatig wendde hij het hoofd om en keek naar de nauwe ingang van de baai. Heel traag liep het Japanse schip tussen de rotswanden naar de baai toe.

Het water was purper gekleurd. De dodelijke gekwetste tijgerhaai liet een kielzog na dat rood was van het bloed. Van alle kanten kwamen de andere haaien er nu op af. Overal verschenen de driehoekige haaievinnen en met een grote snelheid kwamen ze op hem toe. Hij telde er een tiental. Tegen zulk een overmacht was Marc natuurlijk niet opgewassen. Hij zou echter hardnekkig strijden tot de monsters de overhand kregen en hem meesleurden naar de diepte...

Een brutale schok en vlak daarna voelde hij een bijtende pijn in de dij. Hij schreeuwde en begon met handen en voeten in het water te stampen. De zee kookte en schuimde rondom hem en nog steeds weken de razende monsters niet. Half bewusteloos stamelde Marc onsamenhangende woorden :

— Indien ik er heelhuids uitkom, dan doe ik afstand van dat vervloekte goud, ik zweer het... Ik wil het goud niet hebben... Ik wil het niet! Als ik levend aan de oever kom, dan zal ik het goud laten waar het is.

Huilend en als gehallucineerd riep hij dit gebed in de richting van de lege hemel, die draaide boven zijn hoofd. En intussen stampte en sloeg hij als een bezetene en met de moed der wanhoop op het water om de haaien op afstand te houden.

— Ik doe afstand van het goud, ik doe afstand van het goud... Ik wil het niet... Ik zal nooit meer trachten het in mijn bezit te krijgen... Mechanisch herhaalde hij deze woorden. Zij werden een leitmotiv, een toverformule...

En plotseling, alsof hij het lot had bezworen, steeg er een rode vlam ten hemel op en deed de schittering van de zon verbleken. Het water van de zee steeg en sloeg in grote golven over Marc heen, het leek op een reusachtige vloed en op hetzelfde ogenblik weerklonk het oorverdovend lawaai van een ontploffing. De echo er van zwol aan en vermenigvuldigde zich tot in het oneindige om eindelijk heel in de verte weg te sterven. Een geweldige watermuur steeg op en sloeg neer op Marc, die totaal van streek was en meegesleurd werd als een strohalm. Half bewusteloos en naar adem snakkend zonk hij. Hij weerde zich hardnekkig en kon uiteindelijk toch weer aan de oppervlakte geraken. Als gevolg van de schok botsten de reusachtige golven tegen elkaar aan en op het water viel een regen van stenen en kalk. Instinktmatig wendde Marc zich naar de ingang van de baai en hij onderdrukte een kreet van verbazing. De nauwe ingang van de baai en de hoge rots waren verdwenen en een reusachtige rode rook- en stofwolk hing over het water. In de nauwe doorgang, die naar de dode wateren van de baai van Atoera leidde, had er een ontploffing plaats gehad. Maar hoe was dat mogelijk? Wat was er juist gebeurd en wat was er geworden van Miura, zijn bemanning en zijn cargo?

De stekende pijn die zijn been haast verlamde, bracht hem brutaal tot de werkelijkheid terug. Totaal onthutst door de ramp, had hij enkele sekonden de monsters vergeten en het doodsgevaar waarin hij zich nog steeds bevond. Hij staarde om zich heen, maar nergens was er nog een haai te bespeuren. Hij geloofde zijn eigen ogen niet. Ongetwijfeld waren ze verschrikt gevlucht door het lawaai van de ontploffing, de regen van steenpuin en de geweldige woeling in het water. Een ongelooflijk en onverhoopt mirakel had zijn leven op het laatste nippertje gered. Hij voelde zich plotseling dolblij. De hemel had zijn wens verhoord. De haaien waren als bij toverslag verdwenen en hij kon ongehinderd naar de kust zwemmen... Hoe lang zouden ze hem met rust laten?

Bij deze gedachte sloeg de angst hem opnieuw om het hart. Hij overmeesterde de pijn in zijn been en begon met vlugge slagen naar de kust toe te zwemmen. Buiten adem bereikte hij de oever. Hij was te moe om zich nog uit het water te hijsen. Met een laatste inspanning klampte hij zich wanhopig vast aan de wortels van een wortelboom en bleef daar geruime tijd roerloos liggen. Heel langzaam kwam hij op adem en schrok toen hij zag, dat het water rondom hem rood kleurde; de wonde aan zijn been bloedde erg.

Het water werd kalm en de dikke rookwolk boven de ingang van de baai trok langzaam op, zodat een apocalyptisch schouwspel zichtbaar werd. De nauwe zeeëngte, die toegang gaf tot de baai van Atoera, was verdwenen en had plaats gemaakt voor een reusachtige opeenhoping van rotsblokken. De twee enorme rotsen, waartussen eens de doorgang liep, waren ingestort. De geweldige kracht van de ontploffing had de rotsmuren uiteen gereten. Nu was de doorgang naar de baai volkomen versperd. Een ogenblik bekeek Marc dit schouwspel niet begrijpend, langzaam drong de vreselijke waarheid tot hem door. Hij herinnerde zich dat doffe kloppen, het zachte geschuur tegen de kiel van zijn schoener, dat dof geluid dat hij gehoord had toen hij in het ruim was opgesloten en dat hij niet kon thuis wijzen... Hij meende toen dat zijn schoener rakelings langs een klip schoof . Nu wist hij dat dit niet het geval was geweest. Het geheimzinnig postscriptum, dat admiraal Hijito aan zijn verslag had toegevoegd, kon niet anders luiden dan : « Opgelet! Een groot gevaar bedreigt iedereen ». Marc begreep de tragische betekenis van deze woorden nu maar al te best. De admiraal zinspeelde niet op de reusachtige inktvissen, en hij bedoelde ook niet de drijvende, weke bodem van de baai, maar wel de laatste voorzorgsmaatregel die generaal Matsoeko had genomen om de gezonken schat te beschermen. Matsoeko had de rotswanden van de ingang naar de baai ondermijnd, de explosie werd gekommandeerd door magnetische mijnen. Dank zij de houten kiel van zijn schoener was Marc twee keren heelhuids door de engte gekomen. De metalen scheepsromp van de Japanse cargo had de magnetische mijnen aangetrokken en de katastrof veroorzaakt.

(1) Omwille van de ontwikkeling van zijn muil moet de haai zich op de rug wentelen om te kunnen bijten

VOLGENDE WEEK : DE ONTKNOPING

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TIBET*

TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GREG*

Black Skelett, een gevaarlijke bandiet, ontsnapte uit de gevangenis van Stickup City...

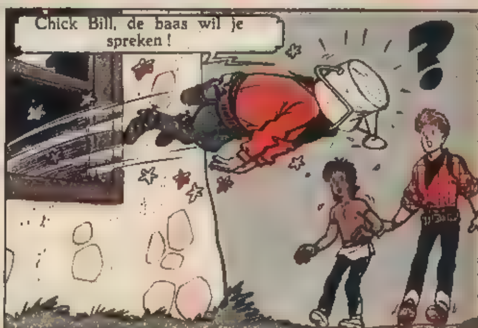

(Wordt voortgezet.)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONIANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

" IL QUATTROCENTO "

DE Griekse en de Romeinse schone letteren en wetenschappen kenden een nieuwe bloei in de Renaissance. Een hoge vlucht nam de kunst, en dat zowel op het gebied van de muziek en de dans als van de plastische kunsten zoals de architektuur, de beeldhouwkunst en de schilderkunst. Florence werd in de Renaissance het centrum van wetenschappen en schone kunsten.

1. - FLORENCE IN DE XVe EEUW

IN het jaar 1490 te Florence. Het kost veel moeite afscheid te nemen van deze stad, die doordrongen is van de kunst. Men voelt lust er stil en op de tenen door de straten te gaan uit eerbied voor al die schoonheid. Kijk naar de « Duomo », de katedraal in zwart en wit marmer met een koepel van rode pannen die door Brunelleschi voltooid werd, en de doopkapel met twee zware bronzen poorten. De kunstenaar Ghiberti werkte er bijna heel zijn leven aan. Donatello maakte de beelden voor de toren en in de kerk bewonderen we de lieftallige bas-reliëfs van Luca della Robia.

2. - DE SCHILDERS

WE zijn aan het klooster van Sint-Marcus. We gaan voorzichtig en stil binnen. Het is hier dat Fra Angelico de cellen versierde met prachtige fresco's, waarvan de kleuren ons nog warm tegemoet stralen. En hier is dan « De boodschap aan Maria ». Men zegt dat het gelaat van Onze Lieve Vrouw op mirakuleuse wijze op de muur werd geschilderd, terwijl Fra Angelico weende en bad. Ssst ! Stil !

3. - DAG, PERUGINO

IN een schaduwrijk hoekje zit een schilder. Wie is hij ? « Ik heet Vanucci van Peruse, men noemt me hier Perugino. Ik krijg audiëntie bij Lorenzo de Medici. Ik ga er naar toe met nog andere meesters. Daar komen ze trouwens : Gozzoli, Ghirlandaio, Mantegna, de oude Piero della Francesca en Botticelli ».

4. - EEN GENIE

WIE is die mooie statige man ? Hij is nog jong, alhoewel zijn baard wit is. Hij spreekt met niemand. « Dat is Leonardo da Vinci. Hij werkt te Milaan voor Ludovico Sforza. Hij schilderde een prachtige Lieve Vrouw, maar dat is alles wat ik over hem weet ». Perugino kon in het jaar 1490 niet weten dat Leonardo da Vinci een genie was, dat hij vier jaar zou werken aan zijn Gioconda, dat hij dichter was, geneesheer, anatomist, scheikundige, filosoof en natuurkundige, dat hij de principes uitvond van de luchtvaart en van de schroef en dat hij al zijn ontdekkingen en studies neerschreef in spiegelschrift.

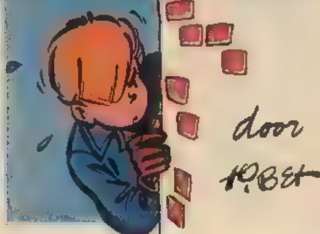

5. - EN DIE BAMBINO ?

WE vragen aan Perugino wie de kleine jongen is die hem volgt ? « Ik ken hem niet ». « Van waar kom je, bambino ? ». « Van Urbino, signore. Mijn ouders namen me vandaag mee naar Florence ». « Hoe oud ben je ? ». « Zeven jaar en ik wil schilder worden ». « Je bent misschien mijn toekomstig leerling ! Hoe heet je ? ». « Raffaello Sanzio ». Rafaël was een der grootste schilders van de Italiaanse Renaissance.

(Wordt voortgezet.)

JAAK
DOET ZIJN PLICHT
door
R.BER

Dag, Jaak, je ziet er zo slecht gelvimd uit . .
Ik moet voor morgen een opstel maken met als onderwerp : "De dag van een arbeider "

Dat is toch gemakkelijk! Je hebt slechts te zien wat je oom doet... Je oom, de rentenier . . .
UILSKUIKEN!

LEES "DE MORGEN„!

Laatste berichten over de man die reeds 299 overvallen pleegde... De politie ondervraagt de verdachten !
Ik heb een idee !

Ja ? Je gaat schrijven wat een krantenventer doet ?
Neen , ik zou willen weten hoe een politie-inspekteur zijn dag doorbrengt .

Er komt niet veel volk buiten, he ?
Hier gaan altijd meer mensen binnen dan er buiten komen !
GERECHTELIJKE POLITIE

Daar komt er een !
Ben je er zeker van dat het een inspekteur is ?

Heb je er dan nog nooit een in de film gezien ?... Hier heb je een blocnote en een potlood . . . Ik dikteer , jij schrijft !

" De zware schouders van een man die gewoon is zich steeds te verdedigen.."

"Met zijn arendsblik overschouwt de inspekteur heel de situatie"..
".. Niets ontgaat hem . . . „

"Hij is zelfbewust ..."
Niet zo vlug!

"Wanneer men hem ziet begrijpt men dat geen enkele hindernis . . .

. . . de politie kan tegenhouden . . ."

KAN JE NIET EEN BEETJE BETER OPLETTEN ?

BONK!

"Onwillekeurig komt men onder de indruk van de rustige zekerheid en de kracht van die wetsdienaar . . ."
Minuutje! Ik kan niet meer volgen!

Halt! Hij gaat een herberg binnen!
HERBERG IN HET ANKER

Wat doet hij ?
Hij geeft geld aan de herbergier . . . Noteer dat, het is belangrijk!
IN HE ANKE

"De gewetensvolle inspekteur aarzelt niet de inlichtingen die sommige lui hem geven uit zijn eigen zak te betalen". . .
Geloof je dat ?

Maar natuurlijk! . . . Zo verneemt hij immers wat de bandieten in het schild voeren!
Jaak, duurt dat nog lang?

Sst! Hij komt buiten. Noteer: "Zonder verpozen draaft hij door de stad op zoek naar de bandieten"
"Zonder verpozen". . . Inderdaad! . . .

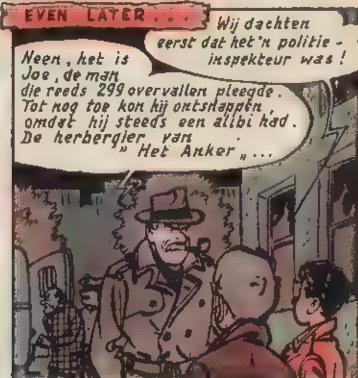

Volgende week : EEN NIEUW AVONTUUR VAN PECHVOGEL

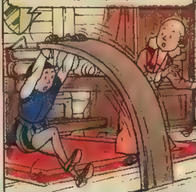
Einde

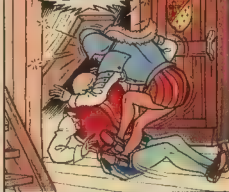
HET GOUDEN PAARD

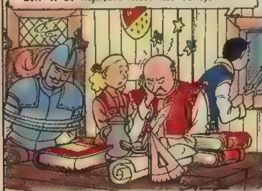
DOOR WILLY VANDERSTEEN

Lambik is er in geslaagd de bemanning van de « Vittorio » te overmeesteren en de kapitein gevangen te nemen. Een ongelukkige valpartij stuurt zijn plannen echter in de war...

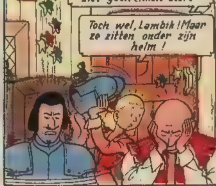

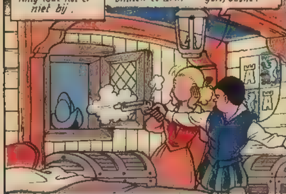

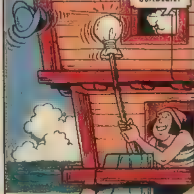

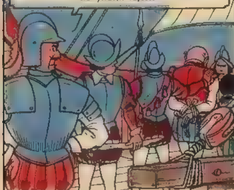

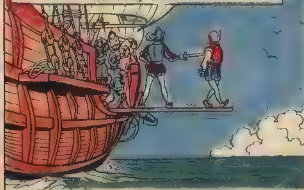

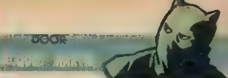

(Wordt voortgezet.)

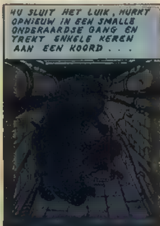

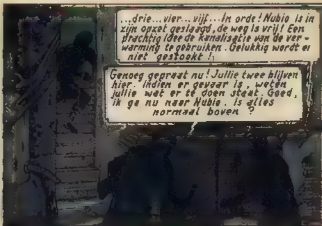
DE ZWARTE KLAUW

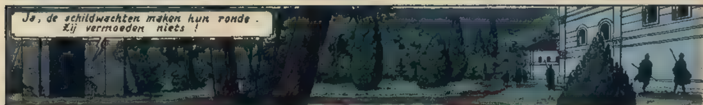

In het atrium van het huis van Gallas verschijnt er een onheilspellende gedoante...

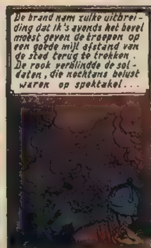

Allen naar de EXPO 58

EEN SPRONG NAAR DE XXIE EEUW

DE auteurs van toekomstromans zullen het zich niet meer kunnen veroorloven het jaar 2000 als schouwtoneel te kiezen, want wanneer men even rondkijkt in de Wereldtentoonstelling, heeft men de indruk dat wij reeds in het jaar 2000 zijn aangeland. Daar is de toekomst reeds begonnen.

WAS u reeds in het Paviljoen van het Transport? Zo neen, ga er dan een kijkje nemen. General Motors bouwde zes wagens die op dit ogenblik nog erg vreemd aandoen, maar die binnen twintig jaar waarschijnlijk burgerrecht zullen genieten. Het zijn de drivers-trainers. U gaat aan het stuur zitten en vertrekt voor een reis langs de oostkust van de Verenigde Staten... Heel het landschap glijdt in kleuren aan u voorbij op een scherm dat voor de wagen is geplaatst. In zeven minuten tijd ziet u de sneeuw van Maine en de zon van Florida, het Amerikaans Aards Paradijs. Alle geluiden die u zal horen indien u werkelijk de reis maakt, hoort u bij middel van luisterapparaten. De reiziger die op de Expo in zulk een wagen stapt hoeft zich dus geen millimeter te verplaatsen? Neen, hij blijft stil aan het stuur zitten, maar hij moet op de weg letten die hij voor zich op het scherm ziet. Wanneer hij dit niet doet en bv. de bocht niet nauwkeurig neemt, begint zijn stuurzetel heftig te trillen. Wie het Transportpaviljoen bezoekt, kan eveneens een geanimeerde maquette bewonderen, die een diameter heeft van elf meter en de wegen van de toekomst voorstelt.

Twee boven elkaar gelegen autosnelwegen van ieder drie banden versluizen het wegverkeer in enkele richting en elektronisch gekontroleerd.

Boven deze autosnelwegen ligt er een monorail gereserveerd voor het plaatselijk verkeer. Daar boven ligt er nog een weg die boven stromen, rivieren en steden loopt en waarover het zeer snelle wegverkeer over grote afstand loopt. Gevaarlijke bochten en kanten zijn er niet. Er zouden dus geen ongelukken meer zijn in het jaar 2000 ?...

Deze nieuwe wegen in miniatuur werden aangelegd in een typisch Belgisch landschap. Er waren 500 elektrische leidingen voor nodig, 8 km draad, 25 elektrische motoren, 175 kommandorelais en 14 hydraulische dispositieven.

★

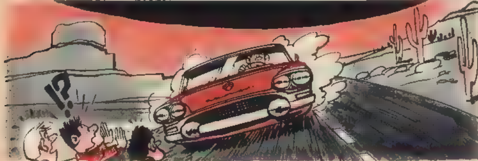
Niet ver van het Transportpaviljoen stap je binnen in het paviljoen van de Verenigde Staten. Hier ga je niet meer aan het stuur van een eigenaardige wagen zitten om langs de oostkust van Amerika te rijden, hier zie je heel de U.S.A. in een notenschelp. Er is o.m. een cirkelvormige cinema, de circarama. Het is de enige circarama van Europa. Er is er nog een tweede in het Walt Disneyland, in de Verenigde Staten. In een gewoon normale bioskoop staat het scherm voor je, hier vind je dit scherm rond je. Dank zij elf gesynchroniseerde camera's geïnstalleerd op verschillende punten van een cirkelvormige galerij, die simultaan hun beelden op dát deel van het scherm projekteren dat hen toegewezen is, krijg je de indruk dat je deel uitmaakt van het landschap. Je staat met je neus vlak bij de Niagarawatervallen, te midden van de vlakten van de Arizona. Je wandelt onder de neonlichten van Broadway en je staat eensklaps op de top van de Empire State Building. Je schrikt waarschijnlijk heel erg wanneer treinen en wagens met volle snelheid op je afstevenen en je zult het statig binnen lopen van de paketboten in de haven van New York bewonderen.

In de fabrieken van Detroit voel je je waarschijnlijk een beetje onwennig, maar je zult je ogen de kost geven wanneer je je te midden van de uitgestrekte goudgele graanvelden bevindt. Dank zij circarama weet je over het landschap van de Verenigde Staten zoveel als na een verblijf aldaar van een jaar.

De toeschouwers in de zaal kunnen de kommentaar beluisteren in de taal die hun voorkeur heeft en dat zonder luisterapparaat. De toeschouwers worden gerangschikt volgens hun taalkennis. Het geluidsapparaat van circarama spreekt simultaan in drie talen : Engels, Frans en Nederlands. De klank wordt uitgezonden door twee luidsprekers, waarvan er een tweetalig is.

Je bestuurt deze wagen-voor-de-toekomst zelf in de afdeling « Vervoer te Land » die door General Motors in het paviljoen van het Vervoer op de Wereldtentoonstelling '58 wordt ingericht. Enkele wagens van dit type, gepresenteerd door een lieftallige jongedame van Detroit, staan ter beschikking van de bezoekers van de GM sectie: Wie instapt heeft gedurende zeven minuten de indruk een werkelijke reis over Amerikaanse wegen te maken. Kijk goed uit en stuur perfect want anders begint je wagen te trillen !

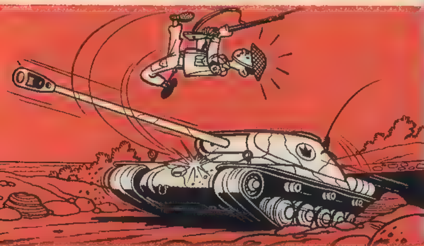

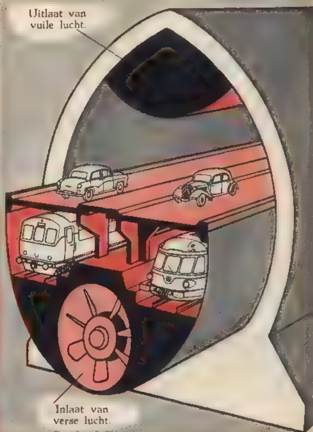
DROMEN VAN GISTEREN EN VAN HEDEN

TEKST VAN CLAUDE BOLLE
TEKENINGEN DOOR PHIL DAMBLY

TUNNELS ONDER ZEE

1.- Op het einde van de vorige eeuw waren Engeland en Frankrijk er over akkoord een spoorweg onder het Kanaal te bouwen. Zowel aan Franse zijde, nl. te Sangatte, als aan Engelse zijde nabij Dover, werd er een aanvang gemaakt met de werkzaamheden. Toen begon men in Groot Brittannië te vrezen dat deze tunnel zou kunnen gebruikt

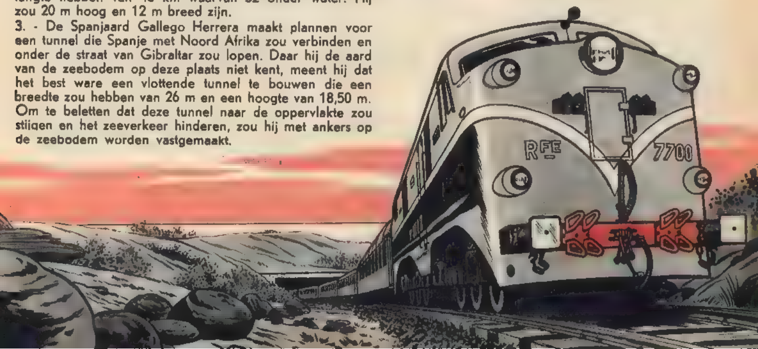

worden door een vijandelijk leger en het graven werd stopgezet. Aan Franse zijde had men op dit ogenblik 805 m. gegraven, aan Engelse zijde 1.852 m.

2. - De tunnel onder het Kanaal is geen utopie. De twee galerijen die sedert zestig jaar verlaten zijn, hebben prachtig weerstand geboden aan de inwerking van het water. Thans zijn er opnieuw plannen gemaakt voor een tunnel die zowel de passage van auto's als treinen zou toelaten. Deze tunnel zou een lengte hebben van 53 km en bestaan uit twee ronde galerijen met een diameter van 5,60 m. De Franse ingenieur Basdevant maakt een plan om de weg voor auto's vlak boven de spoorweg te leggen. Deze tunnel zou cap Gris-Nez met Folkestone verbinden, hij zou een lengte hebben van 48 km waarvan 32 onder water. Hij zou 20 m hoog en 12 m breed zijn.

3. - De Spanjaard Gallego Herrera maakt plannen voor een tunnel die Spanje met Noord Afrika zou verbinden en onder de straat van Gibraltar zou lopen. Daar hij de aard van de zeebodem op deze plaats niet kent, meent hij dat het best ware een vlottende tunnel te bouwen die een breedte zou hebben van 26 m en een hoogte van 18,50 m. Om te beletten dat deze tunnel naar de oppervlakte zou stijgen en het zeeverkeer hinderen, zou hij met ankers op de zeebodem worden vastgemaakt.

4. - Er bestaat een tweede projekt voor een tunnel onder de straat van Gibraltar. Men zou net als voor de tunnel onder het Kanaal een gang graven in de zeebodem. Peilingen bewijzen dat dit mogelijk is. De tunnel zou aangelegd worden op 400 m onder de oppervlakte of 80 m. onder de zeebodem. Aan Spaanse zijde zou een weg van 18 km worden aangelegd die naar beneden loopt. In Marokko zou men na het verlaten van de tunnel 16 km klimmen. Deze tunnel zou uitsluitend dienen voor het spoorwegverkeer, later zou men een tunnel voor auto's bouwen volgens hetzelfde procédé.

DE GROTE MATCH

Tekst en tekeningen van Jean Graton

Michel Vaillant won de race van Indianapolis en daarmee ook de tweede proef voor het wereldkampioenschap, dat tussen hem en Warson betwist wordt...

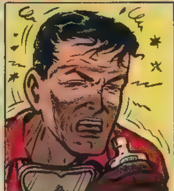

DE ERFENIS VAN SIGURD

TEKST EN TEKENINGEN DOOR ... en F. FUNCKEN

Met enkele gezellen dringt Harald de woning van de gouverneur binnen en verrast er het geheimzinnig monster.

62
19

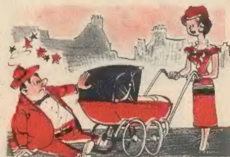
DE POST

DE LAARZEN VAN EEN REUS

TE Parijs woont er een jongeman. Hij heet Jean-Claude Lefebvre, meet 2,09 m en vond totnogtoe geen enkel paar basketbalschoenen dat groot genoeg voor hem was. Hij trok steeds schoenen aan waarvan hij te voren de tenen had opengesneden. Enkele weken geleden vertrok hij naar Amerika, waar hij basket speelt in de ploeg van het kollege van Gonzaga. De supporters waren er het hart van in als zij Jean-Claude zo zagen spelen en zij vroegen een schoenfabrikant van Los Angeles een paar schoentjes te maken groot genoeg voor de jonge reus. Hier zie je dan de schoenfabrikant met de schoen van Gulliver in de hand. Daarnaast basketbalschoenen van een normale maat !

RACEWAGENS

DE voetgangers van Montebaldo durven haast niet meer buiten komen, want in een maand tijd werden niet minder dan twintig personen gewond door « wagens ». Het mooiste van de grap is dat het... kinderwagens zijn ! De burgemeester heeft de moeders thans plechtig gewaarschuwd dat, indien zij voortaan niet voorzichtiger en handiger zijn, op het grondgebied van de stad een rijbewijs zal geëist worden alvorens de dames met een kinderwagen mogen rondsnorren. Wij hebben de indruk dat al de moeders van Montebaldo aangetast zijn door de snelheidskoorts !

DRIE DIEVEN IN EEN ZAK

HIER gaan dan drie dievenhistories. Beginnen we met die welke slecht afliep voor de politie en goed voor de dieven.

In een klein stadje van Schotland drongen dieven 's nachts een kruidenierswinkel binnen. Zij trachtten de zware brandkast mee te slepen, maar dat ging niet al te best. Ze was te zwaar ! Toen had een dief

een geniaal idee : hij bestreek de grond met de boter die in die winkel voorradig was en de zware brandkoffer gleed aldus door de winkel naar de camionnette, die voor de deur geparkeerd was. De zaak verliep glad en geruisloos... Tot op heden is men de vindingrijke dieven niet op het spoor gekomen !

De tweede geschiedenis speelde zich af in de Verenigde Staten. Drie dieven die niet aan hun proefstuk waren, drongen 's nachts een winkel van Detroit binnen. Toen ze de winkel met hun buit verlieten, zagen zij dat hun stappen in de sneeuw gedrukt stonden; het had nl. die dag fel gesneeuwd. Een van hen nam een bezem en veegde daarmee zorgvuldig de voetsporen uit. En wat deed de politie de volgende dag ? Wel, heel eenvoudig het spoor volgen dat de bezem had nagelaten. De drie dieven werden samen gevangen genomen.

De derde geschiedenis bewijst dat men

niet aan alles kan denken. Sedert enkele tijd waren er in het zuidwesten van Londen een groot aantal valse vijf pond biljetten in omloop. Scotland Yard zocht, maar kon ondanks alle pogingen de plaats waar de valsmunters werkten niet ontdekken. Op zekere dag stelde een agent van Scotland Yard vast dat een groot aantal radioluisteraars van Wendsworth kloegen dat de radiouitzendingen 's avonds op bepaalde uren gestoord werden door parasieten. Het werd gewoonweg onmogelijk nog een radiouitzending te beluisteren. De technici van de radio hielden zich met het geval bezig en het duurde niet lang of zij wisten dat de storingen in een alleenstaande villa verwekt werden. De politie omsingelde de verdachte villa en de ploeg valsmunters werd op heterdaad betrapt.

STOP, SLAKKEN!

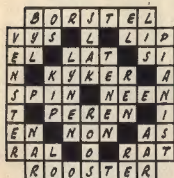

EEN trein reed van Macerata naar Fabriano (Italië). Alles was normaal tot de machinist op een bepaald ogenblik, en dat in het afrijden van een kleine helling, voelde dat de wielen van zijn lokomotief niet meer draaiden, maar over de sporen schaatsten. Ten slotte viel de trein helemaal stil. De machinist blokkeerde zijn remmen en stapte uit de lokomotief om te zien wat er gaande was. Hij trok grote ogen van verbazing, toen hij zag dat er duizenden en duizenden naakte slakken op het spoor wemelden. Onder het gewicht van de lokomotief waren deze slakken natuurlijk veranderd in een soort van dikke, kleverige brij. Dat een trein moet stoppen voor een hoop naakte slakken, is beslist enig in de geschiedenis van de spoorwegen!

HET NUTTIG GESCHENK

WEET je welk geschenk de dames van de U.S.A. in de laatste tijd aan hun man aanbieden op z'n feestdag of verjaardag? Neen? Dan wil ik het je even verklappen: een keukenschort, waarop die dames eigenhandig deze woorden hebben geborduurd: « Speciaal voor jou gemaakt ».

Oplossing van ons kruiswoordraadsel van vorige week.

LEES KUIFJE IEDERE WEEK

Het weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deves.

Publiciteit

8-5-58

S.O.S METEOREN !

door E.P. JACOBS

Mortimer reed naar zijn vriend prof. Labrousse en werd het slachtoffer van een vreemd ongeval. De taxi gleed in het water en de chauffeur verdween. Mortimer stelt een onderzoek in...

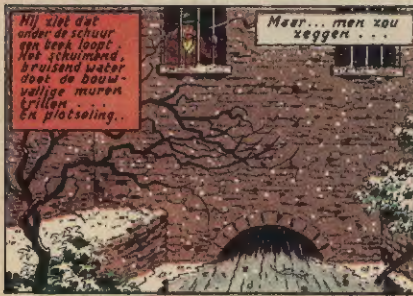

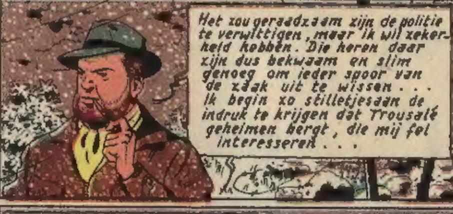

(Wordt voortgezet.)